

اگر مسئله‌ای وجود دارد، باید در مسیر صنفی، کمیته‌های اخلاق یا مسیر قضایی بررسی شود، نه اینکه آبروی افراد در رسانه‌ها به حراج گذاشته شود. این نگاه من است و اساساً چنین پرداخت‌هایی را درست نمی‌دانم.

○ درباره استفاده از جلوه‌های ویژه و نوآوری‌های فنی در فیلم توضیح می‌دهید؟

ما ناچاریم به سمت نوآوری‌های سینمایی حرکت کنیم. سینمای ایران هنوز در بسیاری از حوزه‌ها سنتی عمل می‌کند. در «گیس»، بخش قابل توجهی از صحنه‌ها با جلوه‌های ویژه بصری ساخته شده، بدون اینکه تماشاگر متوجه مصنوعی بودن فضا شود.

به‌نظر من، ایران در حوزه VFX حرف‌های زیادی برای گفتن دارد. هنر تهیه‌کننده و کارگردان این است که بتوانند از این ظرفیت به‌درستی استفاده کنند، همان‌طور که بسیاری از نیروهای ایرانی در بازارهای جهانی فعال هستند.

○ در پایان، پیش‌بینی شما از فروش فیلم چیست؟

در سینمای ایران، پیش‌بینی فروش تقریباً غیرممکن است. ساختار اقتصادی سینمای ما منطقی و مهندسی شده نیست. ما وظیفه‌مان این است که فیلم خوب بسازیم، به ریشه‌ها توجه کنیم و ذائقه مخاطب را در نظر بگیریم. باقی مسائل، متأسفانه در اختیار عوامل پشت‌پرده‌ای است که از کنترل ما خارج‌اند.

امنیتی در ماهشهر. این موضوع چه چالش‌هایی برای شما به‌عنوان تهیه‌کننده ایجاد کرد؟

ساخت فیلم در شهری مثل ماهشهر کار بسیار سختی است. با وجود اینکه حدود ۳۰ درصد بودجه کشور از صنایع آن منطقه تأمین می‌شود، اما ماهشهر شهری محروم است. در عین حال با مردمی بسیار نجیب، شریف و همراه روبه‌رو هستیم.

تمام عوامل و بازیگران در طول فیلمبرداری در ماهشهر مستقر بودند. زمانی که حمله موشکی رژیم صهیونیستی اتفاق افتاد و حتی تعدادی از نیروهای پدافند به شهادت رسیدند، طبیعی بود که فضای اضطراب ایجاد شود.

اما اتفاق شگفت‌انگیزی این بود که اعضای گروه، به‌جای عقب‌نشینی، مصمم‌تر شدند. وقتی با تک‌تک‌شان صحبت می‌کردم، آن‌ها به من روحیه می‌دادند و می‌گفتند: «ما هم مردم همین کشوریم و باید کنار مردم ماهشهر بمانیم.»

این اتفاق باعث شد گروه با انرژی و انگیزه بیشتری کار را ادامه بدهد، به‌ویژه که فیلم «گیس» به‌طور مستقیم از محرومیت‌ها و دردهای مردم همین منطقه حرف می‌زند.

○ با توجه به شرایط اجتماعی و حواشی اخیر، نگاه شما به حضور در جشنواره فیلم فجر چیست؟

من پیش‌تر هم تجربه‌های مدیریتی و اجرایی در سینما داشته‌ام. در سال ۱۴۰۱ مدیرعامل بنیاد سینمای فارابی بودم و فشارهایی که آن زمان برای دور کردن سینماگران از جشنواره وجود داشت را از نزدیک لمس کردم.

به‌نظر من، ما با «تحریم» مواجه نیستیم؛ بلکه با نوعی دیکتاتوری رسانه‌ای و سانسور پنهان روبه‌رو هستیم که تلاش می‌کند سینماگران را به قهر با خانه خودشان وادار کند.

من اصولاً مفهوم تحریم جشنواره را درک نمی‌کنم. جشنواره فجر خانه سینماگران است و اگر قرار است حرفی زده شود، بهترین جا همین تریبون است.

○ یکی از حواشی فیلم، حضور خانم حصاری است. آیا این موضوع برای فیلم در دسرساز نشده؟

من معتقدم پرداخت رسانه‌ای به برخی مسائل شخصی، به‌ویژه وقتی از چارچوب اخلاق خارج می‌شود، خودش نوعی بی‌اخلاقی است.

بدتر کند، امنیت کشور را تحت تأثیر قرار دهد و حتی صنعت را زمین‌گیر کند.

از این جهت، واژه «گیس» مثل رشته‌ای است که همه این موضوعات- معیشت، امنیت، صنعت و سیاست را به هم گره می‌زند و در طول فیلم معنا پیدامی‌کند.

○ کمی درباره همکاری‌تان با محسن جسور، کارگردان فیلم، توضیح بدهید. این همکاری چگونه شکل گرفت؟

ما در این پروژه یک فیلمنامه‌نویس بسیار توانمند داشتیم؛ آقای کاظم دانشی که به‌نظر من در ساخت سوره‌های اجتماعی، قضایی و پلیسی به یک امضای مشخص رسیده است. در «گیس» هم ردپای نگاه و قلم ایشان کاملاً قابل مشاهده است.

در کنار ایشان، محسن جسور هم به‌عنوان کارگردان و مشاور نویسنده در پروژه حضور داشت. آقای جسور یک آدم کاملاً فنی، حرفه‌ای و در عین حال خوش اخلاق است. برای من همکاری با او تجربه خوبی بود. او آدمی انگیزه‌مند است که تلاش کرد در کنار کاظم دانشی، تمام توان خود را بگذارد تا فیلم به نتیجه برسد. خروجی این همکاری، حالا باید روی پرده دیده شود.

○ درباره انتخاب بازیگران، به‌ویژه نقش‌های اصلی مثل حامد بهداد و خانم طباطبایی، توضیح می‌دهید؟ با توجه به اینکه نقش‌ها حساس هستند، چه معیارهایی داشتید؟

انتخاب بازیگر در سینمای ایران یکی از سخت‌ترین مراحل پیش‌تولید است. در «گیس» هم با همین چالش مواجه بودیم.

ما به دنبال بازیگرانی بودیم که از نظر چهره، توان بازیگری، جنس صدا، باورپذیری شخصیتی و حس‌وحال درونی با کاراکترها همخوانی داشته باشند. بازیگران مختلفی را بررسی و تست کردیم. در نهایت، به این جمع‌بندی رسیدیم که آقای حامد بهداد و خانم طباطبایی برای نقش‌های اصلی بهترین انتخاب هستند. در کنار آن‌ها،

بازیگرانی مثل عرفان ناصری هم بار بخش مهمی از روایت را به دوش می‌کشند. به‌نظر من این ترکیب با بازیگران، دقیقاً با بافت شخصیت‌های فیلمنامه همخوانی دارد.

○ تولید فیلم هم‌زمان شد با اتفاقات

سیدمهدی جوادی، تهیه‌کننده:

آبروی مؤمن از کعبه شریف‌تر است

سیدمهدی جوادی، تهیه‌کننده فیلم «گیس» از انتخاب سوره‌ای سخن می‌گوید که نبض جامعه امروز ایران را هدف گرفته است؛ اثری درباره کارگران، معیشت، نفوذ و مقاومت مردم در دل بحران. او معتقد است ترکیب دغدغه‌های اجتماعی، صنعتی و امنیتی در قالبی دراماتیک، «گیس» را به فیلمی متفاوت بدل کرده است؛ اثری که با بازیگران شاخصی چون حامد بهداد و طناز طباطبایی در ماهشهر ساخته شد و با وجود دشواری‌های امنیتی و تولیدی، به گفته او «با انگیزه و تعهد گروه، به پایان رسید».

○ در ابتدای گفت‌وگو، لطفاً از پذیرش تهیه‌کنندگی فیلم «گیس» برای ما بگویید؛ چه شد که تصمیم گرفتید روی این سوره دست بگذارید و وارد این پروژه شوید؟

سوره «گیس» به‌نظر من یک سوره کاملاً ملتهب، جدی و منطبق با شرایط امروز جامعه ایران است. این فیلم از درد معیشت حرف می‌زند؛ از طبقه‌ای می‌گوید که چرخ‌های اقتصادی کشور را می‌چرخاند، اما چرخ زندگی خودشان به‌سختی می‌چرخد. «گیس» درباره کارگران، درباره رنج‌های انباشته‌شده‌ای است که شاید کمتر دیده می‌شود. از سوی دیگر، فیلم به موضوع نفوذ هم می‌پردازد؛ اینکه وقتی جامعه دچار شرایط ناپایدار اقتصادی و اجتماعی می‌شود، زمینه نفوذ فراهم می‌شود و این نفوذ می‌تواند اعتراض‌ها را به بحران تبدیل کند.

«گیس» همچنین درباره توفیقات صنعتی کشور، دستاوردهای مهندسان ایرانی، موفقیت‌های بچه‌های این مرز و بوم در حوزه‌های هایت‌تک، تکنولوژی و صنعتی‌سازی صنایع پیشرفته صحبت می‌کند.

به‌نظر من جمع شدن همه این موضوعات در یک فیلم، آن هم به شکلی دراماتیک، فیلم را برای یک تهیه‌کننده‌ای که دوست دارد حرف جدی بزند، جذاب می‌کند. از همین منظر بود که «گیس» برای من به یک سوره قابل دفاع و مهم تبدیل شد.

○ اسم فیلم هم کنج‌کاوی برانگیز است. چرا عنوان «گیس» را برای این اثر انتخاب کردید؟ این نام چه دلالتی در فیلم دارد؟

عنوان «گیس» دلالت‌های مختلفی در دل فیلم دارد. از یک سو به ارجاعات مستقیم داستانی مربوط می‌شود و از سوی دیگر نماد امتداد، پیوستگی و گره‌خوردگی موضوعات اجتماعی است. «گیس» از این حرف می‌زند که اگر معیشت مردم درست نشود، شما عملاً زمینه نفوذ را فراهم کرده‌اید؛ نفوذی که می‌تواند وضعیت اقتصادی را

